

Høringsnotat

02.11.2009

Forslag til endringer i alkoholloven, alkoholforskriften (midlertidig), forskrift om skadedyrbekjempelse, forskrift om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet og forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv.

Regulering av forholdet til lov 19. juni 2009 nr. 103 om tjenestevirksomhet (implementering av tjenstedirektivet) – om saksbehandlingsfrister og innvilgelse av tjenestetillatelser

Høringsfrist: 14.12.2009

1. Sammendrag

I dette høringsnotatet foreslås saksbehandlingsfrister for tillatelser og godkjenninger som faller innenfor tjenestelovens virkeområde på alkoholområdet, smittevern- og miljørettet helsevernfeltet, samt bestemmelser som slår fast virkningen av fristoversittelser. Forslagene vil, sett i sammenheng med den allerede vedtatte tjenesteloven¹, innebære at forpliktelser etter tjenstedirektivet (direktiv 2006/123/EF) er oppfylt på Helse- og omsorgsdepartementets ansvarsområder.

2. Bakgrunnen for forslag til regelverksendringer

Helse- og omsorgsdepartementet sender med dette på høring forslag om endring i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven), midlertidig tilsvarende endring i forskrift 8. juni 2005 nr. 538 om omsetning av alkoholholdig drikk mv. (alkoholforskriften), samt endring i forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse, forskrift 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv. og forskrift 6. mai 1998 nr. 581 om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet mv.

Formålet med regelverksendringene er hovedsakelig å opprettholde dagens ordning for behandling av søknader om bevilling eller andre tillatelser etter alkoholloven, samt for godkjenning av skadedyrbekjempere, godkjenning av lokaler som benyttes til tatoverings- og hulltakingsvirksomhet og godkjenning av barnehager og skoler, etter implementering av tjenstedirektivet gjennom lov om tjenstevirksomhet.

Innføring av tjenstedirektivet medfører behov for to regelverksendringer knyttet til behandling av tillatelser:

1. For det første følger det av tjenstedirektivet art. 13 nr. 3 første punktum at det skal fastsettes *saksbehandlingsfrister* for tillatelsesordninger. Fristen kan forlenges en gang. Da det ikke er fastsatt slike frister i tjenesteloven, må fristene fastsettes i sektorregelverket.
2. Videre er det nødvendig å regulere virkningen av en fristoversittelse. Hovedregelen etter tjenstedirektivet art. 13 nr. 4, jf. tjenesteloven § 11 annet ledd, er at en tjenestetillatelse anses automatisk innvilget hvis saksbehandlingsfristen oversittes. Dette gjelder kun med mindre annet er fastsatt i eller i medhold av annen lov fordi spesielle allmenne hensyn (for eksempel beskyttelse av helse) gjør seg gjeldende. Som det vil framgå av vurderingene under, er det behov for å forskriftsfeste *unntak fra bestemmelsen om automatisk innvilgelse* for tillatelser på alkoholområdet, smittevern- og miljørettet helsevernfeltet.

¹ Ot.prp. nr. 70 (2008-09) om lov om tjenstevirksomhet (tjenesteloven)

Lov om tjenestevirksomhet skal tre i kraft 28. desember 2009. Bestemmelsene i sektorregelverkene må derfor tre i kraft samtidig.

3. Endringer i alkoholregelverket

3.1 Tillatelser etter alkoholloven som omfattes av tjenstedirektivet

De tillatelsesordningene i alkoholloven som er meldt inn i forbindelse med tjenstedirektivet, er følgende:

- Kommunal salgsbevilling t.o.m. 4,7 volumprosent alkohol (salgsbevilling til sterkere drikker faller utenfor direktivets virkeområde vi fordi vi har salgsmonopol)
- Kommunal skjenkebevilling
- Statlig skjenkebevilling på tog, fly og skip
- Registrering som avgiftspliktig virksomhet eller tilvirkningsbevilling for å kunne drive engrossalg

3.2 Saksbehandlingsfrist

Kompleksiteten i søknader om tillatelser og dermed nødvendig saksbehandlingstid vil variere fra sak til sak, selv om det er snakk om søknader for samme type tillatelse, f.eks. en salgsbevilling. Ved vurdering av lengden på saksbehandlingsfrister for tillatelser etter alkoholloven må det settes en frist som er tilstrekkelig lang til at også kompliserte saker kan behandles innen fristen. Det må bl.a. tas høyde for at bevillingssaker også ofte skal behandles politisk, noe som kan medføre at beslutningsprosessen vil være noe lengre enn ved kun en administrativ avgjørelse.

For å fastsette en mest mulig riktig saksbehandlingsfrist, har Helse- og omsorgsdepartementet bedt Helsedirektoratet om innspill til hva som vil være å anse som en rimelig saksbehandlingsfrist for behandling av tillatelser etter alkoholloven, bl.a. ut i fra dagens reelle saksbehandlingstid.

Direktoratet har foretatt en grundig vurdering av spørsmålet. Som grunnlag for vurderingen har direktoratet innhentet muntlig informasjon om saksbehandlingstider fra 13 kommuner og tre fylkesmenn. Direktoratet uttaler bl.a. annet følgende:

”[...]Det er felles for stat og kommune at ingen oppgir saksbehandlingstider som overstiger 4 måneder. Unntaket er Oslo kommune som i henhold til årsrapport for 2007 har saksbehandlingstider som overstiger dette.[...]

[...]Samlet sett mener vi at en behandlingsfrist på **4 måneder** vil være rimelig. En slik frist vil på en god måte balansere hensynet til søker og hensynet til en grundig

saksbehandling. Dette vil også samsvare godt med de saksbehandlingstider som kommunene normalt sett klarer å holde seg innenfor, [...]”

Helsedirektoratet uttaler videre at bevillingsmyndigheten i noen tilfeller vil trenge å bruke mer saksbehandlingstid og at det er nødvendig å åpne for lengre behandlingstid i slike tilfeller.

Den saksbehandlingsfristen som fastsettes skal være rimelig. Dette innebærer ikke at den skal vurderes for hver enkelt tillatelse, men fristene kan standardiseres i forhold til normalsaker for den enkelte tillatelsesordning. Direktoratet ser heller ikke behov for å differensiere saksbehandlingstiden i forhold til type tillatelser da det ikke er store variasjoner i saksbehandlingstid for de ulike tillatelsestypene.

Direktoratet har ved sin innhenting av informasjon om dagens saksbehandlingstider og vurdering av saksbehandlingsfristen lagt til grunn at saksbehandlingstiden først starter å løpe når all nødvendig dokumentasjon er innhentet.

Departementet foreslår i tråd med direktoratets anbefaling at saksbehandlingsfristen settes til fire måneder for alle tjenestetillatelsestyper etter alkoholloven, se forslag til ny § 1-2 i alkoholforskriften og endring i alkoholloven § 1-11. Ved komplekse saker kan saksbehandlingstiden forlenges en gang, jf. tjenesteloven § 11 første ledd. Dette vil sikre tilstrekkelig saksbehandlingstid. Departementet vil for øvrig understreke at saksbehandlingsfristen er en maksimumsfrist (med en viss mulighet for forlengelse) og at søknader uansett skal ”forberedes og avgjøres uten ugrunnet opphold”, jf. forvaltningsloven § 11a.

Når det gjelder tidspunktet fristen starter å løpe, er dette beskrevet i tjenesteloven § 11 første ledd som den dagen da nødvendig dokumentasjon har kommet inn til ansvarlig myndighet. Nødvendig dokumentasjon i bevillingssaker vil for eksempel være uttalelser fra sosialtjenesten og politiet som kreves etter alkoholloven § 1-7.

3.3 Virkningen av fristoversittelse – ingen automatisk innvilgelse

Hensynet bak tillatelsesordninger etter alkoholloven er ”å begrense i størst mulig utstrekning de samfunnsmessige og individuelle skader som alkoholbruk kan innebære”, jf. alkoholloven § 1-1. Helsehensyn, som ligger bak tillatelsesordningene i alkoholloven, er hensyn som i henhold til tjenstedirektivet åpner for å fastsette at en innvilgelse ikke skal anses automatisk innvilget ved fristoversittelse

Etter departementets syn er det av alkoholpolitiske hensyn (folkehelse) ikke forsvarlig at tillatelser etter alkoholloven blir ansett som innvilget hvis saksbehandlingsfristen oversittes. Det er svært uheldig om tillatelser blir gitt uten tilstrekkelig vurdering. Om en tillatelse etter alkoholloven skal gis, er en skjønnsmessig politisk vurdering. Det er en forutsetning at visse vilkår er oppfylt for å kunne få tillatelse, men det er ikke slik at

søker har krav på tillatelse hvis disse vilkårene er oppfylt. Selv om vilkårene er oppfylt, kan en søknad avslås dersom dette anses riktig etter en skjønnsmessig totalvurdering. Det foreslås derfor at tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, ikke skal gjelde for bevillinger eller andre tillatelser etter alkoholloven, se forslag til ny § 1-2 i alkoholforskriften og endring i alkoholloven § 1-11.

3.4 Plassering av bestemmelsene

I forbindelse med behandling av tjenesteloven ble følgende ny bestemmelse i alkoholloven, som vil tre i kraft 28. desember 2009, vedtatt:

§ 1-11. Saksbehandlingsregler

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for bevillinger og andre tillatelser i loven her, herunder om saksbehandlingsfrister og rettsvirkninger av fristoverskridelser. Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

Etter å ha foretatt en vurdering av saksbehandlingsfrister og rettsvirkninger av fristoverskridelser viser det seg, som det framgår over, at det vil være fornuftig og rimelig å ha samme frister og rettsvirkninger av fristoversittelse for alle tillatelser etter alkoholloven. Departementet mener derfor at det bl.a. av hensyn til mest mulig oversiktlig regelverk vil være hensiktsmessige å regulere saksbehandlingsfristen og virkningen av fristoversittelse direkte i alkoholloven og ikke i henholdsvis alkoholforskriften og forskrift 8. juni 2005 nr. 539 om engrossalg og tilvirkning av alkoholholdig drikk mv. (engrosforskriften). Det antas ikke å være behov for noen hyppig endring av bestemmelsen, noe som kunne talt mot å regulere dette direkte i lov.

Departementet ser imidlertid at det ikke vil være mulig å få gjort en slik endring i alkoholloven innen 28. desember 2009. Samtidig som det foreslås en presisering i alkoholloven § 1-11 foreslås derfor det fastsettes bestemmelser om dette i alkoholforskriften, jf. forskriftsforslaget § 1-2. Det foreslås en endring i alkoholforskriften som vil gjelde for alle bevillinger og tillatelser etter alkoholloven, både de som er nærmere regulert i alkoholforskriften og de som er nærmere regulert i engrosforskriften. Det legges til grunn at forskriftsendringen kan tre i kraft 28. desember 2009. Forskriftsbestemmelsen vil bli opphevet samtidig med at den foreslåtte tilsvarende lovendringen trer i kraft.

4. Endringer i smittevern- og miljørettet helseregelverket

Stortinget vedtok i forbindelse med behandlingen av tjenesteloven Ot.prp. nr. 70 (2008-2009) å endre kommunehelsetjenesteloven § 4a-4 andre ledd. Endringene trer i kraft 28. desember 2009 og lyder:

”I forskriftene kan det videre fastsettes at virksomheter som det etter første ledd kan kreves melding om, skal være godkjent av kommunestyret. Nærmere bestemmelser om slik godkjenning kan gis i forskriftene, herunder om saksbehandlingsregler til utfylling av tjenesteloven. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. I forskriftene kan bestemmes at fylkesmannen gir godkjenning dersom slik virksomhet berører flere kommuner. Berører virksomheten flere fylker, kan bestemmes at departementet gir godkjenning. Det kan videre gis bestemmelser om klageordning i tilfelle hvor fylkesmannen eller departementet gir godkjenning. I forskriftene kan det bestemmes at Mattilsynet gir godkjenning av drikkevann og vannforsyningsanlegg, og regler om klage over slike vedtak.”

Bestemmelsen gir hjemmel for i forskrift å fastsette nærmere saksbehandlingsregler, herunder unntak fra bestemmelsen i tjenesteloven om automatisk innvilgelse ved fristoverskridelse. Med tvingende allmenne hensyn vises det til definisjonen i tjenesteloven § 5. Begrepet omfatter blant annet hensynet til offentlig orden og sikkerhet, folkehelsen og miljøvern. Det vises også til Ot.prp. nr. 70 (2008-2009) side 162-163.

4.1 Godkjenning etter skadedyrforskriften som omfattes av tjenestedirektivet

Forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse § 3-1 slår fast at bare personer som har godkjenning som skadedyrbekjemper kan foreta ervervsmessig skadedyrbekjempelse. Skadedyrbekjempelse er således en godkjenningspliktig tjeneste. Forskriften er hjemlet i smittevernloven §§ 4-1, 4-10 og 7-11 og kommunehelsetjenesteloven §§ 4a-1 og 4a-4.

Godkjenningsmyndighet er Nasjonalt folkehelseinstitutt, jf. forskriften § 4-2. For å få godkjenning kreves det i forskriften § 4-1 at søker kan godtgjøre nødvendig kunnskap om og praksis fra skadedyrbekjempelse. Før godkjenning kan gis må søker ha gjennomgått teoretisk utdanning, relevante kurs og praksis som fastsatt av departementet. Godkjenningen gjelder for ti år. Det kan settes vilkår for godkjenningen. For å få fornyet godkjenning må søkeren dokumentere at vedkommende har tilstrekkelig praksis og har oppdaterte kunnskaper om gjeldende bekjempelsesmidler og metoder. Det kan kreves avlagt teoretisk prøve før fornyet godkjenning gis.

4.2 Godkjenning etter forskrift om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet mv.

Etter forskrift 6. mai 1998 nr. 581 om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet mv. § 5 skal lokaler der det skal drives tatoverings- og hulltakingsvirksomhet være godkjent. Forskriften er hjemlet i smittevernloven § 4-1 siste ledd og kommunehelsetjenesteloven §§ 4a-1 og 4a-4. Forskriften gir ikke egne saksbehandlingsregler for slik godkjenning. Det er kommunestyret som har myndighet til å godkjenne, men kompetansen kan delegeres.

Forskriften skal sikre tilfredsstillende hygieniske forhold og forebygge overføring av smittsomme sykdommer ved bl.a. tatoverings- og hulltakingsvirksomhet, jf. forskriftens formålsbestemmelse i § 1. Forskriftens virkeområde er virksomheter hvor behandler og gjenstander kommer i nær berøring med mange personer. Det er derfor fare for at mikroorganismer overføres mellom personer og forårsaker sykdom. Forskriften har til formål å hindre dette ved at hygienerutiner sikrer at smitterisikoen reduseres til et minimum.

Det er bare virksomhetens lokaler som skal godkjennes. Virksomheten som sådan er ikke gjenstand for godkjenning, slik at godkjenningen ikke innebærer noen form for kvalitetssikring av det faglige innholdet ved det arbeidet som utføres. Vurderingstemaet for kommunen er en skjønnsmessig vurdering av om lokalene er bygget, innredet, utstyrt med faste installasjoner og ventilert slik at virksomheten kan skje på en hygienisk tilfredsstillende måte. Formålet med godkjenningsordningen er å forebygge overføring av smittsomme sykdommer.

4.3 Godkjenning etter forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv.

Forskrift 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv. § 6 oppstiller krav om godkjenning for skoler og barnehager. Forskriften er hjemlet i kommunehelsetjenesteloven §§ 4a-1 og 4a-4 og tobakkskadeloven § 6 åttende ledd. Skoler og barnehager er som regel offentlige eller private med offentlig støtte, og faller dermed utenom tjenesteloven. Det vises til tjenesteloven § 2 andre ledd og redegjørelser i forarbeidene til tjenesteloven Ot.prp. nr. 70 (2008-2009). Det finnes noen private skoler og barnehager som drives uten offentlig støtte. For disse vil tjenestelovens bestemmelser om etablering komme til anvendelse.

Formålet med godkjenningsordningen er å bidra til at miljøet i barnehager, skoler og liknende virksomheter fremmer helse, trivsel, gode sosiale og miljømessige forhold samt forebygger sykdom og skade. Forskriften er, sammen med opplæringsloven kapittel 9a, regelverket som skal sikre barns arbeidsmiljø.

Departementet vil vurdere nærmere hvorvidt det er nødvendig og hensiktsmessig å gi nærmere bestemmelser om saksbehandling for godkjenning av private skoler og barnehager uten offentlig støtte. Vi ber derfor høringsinstansene om tilbakemelding på dette punkt.

4.4 Saksbehandlingsfrister

Den saksbehandlingsfristen som fastsettes skal være rimelig. Dette innebærer ikke at den skal vurderes for hver enkelt tillatelse, men fristene kan standardiseres i forhold til normalsaker for den enkelte tillatelsesordning. Når det gjelder tidspunktet fristen starter å løpe, er dette beskrevet i tjenesteloven § 11 første ledd som den dagen da nødvendig dokumentasjon har kommet inn til ansvarlig myndighet.

Ved komplekse saker kan saksbehandlingstiden forlenges en gang, jf. tjenesteloven § 11 første ledd. Dette vil sikre tilstrekkelig saksbehandlingstid. Departementet vil for øvrig understreke at saksbehandlingsfristen er en maksimumsfrist (med en viss mulighet for forlengelse) og at søknader uansett skal ”forberedes og avgjøres uten ugrunnet opphold”, jf. forvaltningsloven § 11a.

4.4.1 Saksbehandlingsfrist for godkjenning av skadedyrbekjempere

Behandlingen av søknader om godkjenning som skadedyrbekjempere er som regel lite komplekse. Selv om saksbehandlingstid vil kunne variere fra sak til sak, er dette i hovedsak en administrativ avgjørelse.

For å fastsette en mest mulig riktig saksbehandlingsfrist, har Helse- og omsorgsdepartementet bedt Folkehelseinstituttet om innspill til hva som vil være å anse som en rimelig saksbehandlingsfrist for behandling av søknader om godkjenning som skadedyrbekjempere, bl.a. ut i fra dagens reelle saksbehandlingstid. Instituttet mener at én måned vil være tilstrekkelig saksbehandlingstid i slike saker. Departementet foreslår i tråd med Folkehelseinstituttets anbefaling at saksbehandlingsfristen settes til én måned for godkjenning av skadedyrbekjempere, se forslag til nytt femte ledd i skadedyrforskriften § 4-1.

4.4.2 Saksbehandlingsfrist for godkjenning av lokaler for tatovering og hulltaking

Forskriften stiller krav til at lokaler som skal nyttes til tatoverings- og hulltakingsvirksomhet skal være godkjent av kommunestyret (eller det kommunale organ som har fått delegert myndigheten). Etter innsendt søknad må det foretas en vurdering av om lokalene er bygget, innredet, utstyrt med fast installasjoner og ventilert slik at virksomheten kan skje på en hygienisk tilfredsstillende måte. Innredningen og utstyret skal tilpasses omfanget og arten av virksomheten, samt hvor mange personer som oppholder seg i lokalene, jf. forskriften § 5 annet ledd annet punktum. Vurderingen som gjøres av kommunen innebærer bruk av helsefaglig skjønn.

Kompleksiteten i søknader om godkjenning av slike lokaler vil kunne variere bl.a. etter størrelse og type virksomhet. Nødvendig saksbehandlingstid vil dermed variere fra sak til sak, selv om det er søknader for samme type godkjenning. Det må også tas høyde for

at dersom godkjenningsmyndigheten ikke er delegert må søknaden behandles i kommunestyret, noe som kan medføre at beslutningsprosessen vil være noe lengre enn ved en administrativ avgjørelse.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at saksbehandlingsfristen settes til tre måneder for godkjenning av lokaler som skal benyttes til tatoverings- og hulltakingsvirksomhet, se forslag til nytt femte ledd i forskriften § 5.

4.4.3 Saksbehandlingsfrist for godkjenning av barnehager og skoler

Forskriften stiller krav til at skoler og barnehager skal være godkjent av kommunestyret (eller det kommunale organ som har fått delegert myndigheten). Det er virksomhetene som skal godkjennes, hvilket innebærer at det må foretas en bred vurdering før godkjenning kan gis. Veileder til forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler fra Helsedirektoratet (IS 2619) beskriver hvilke opplysninger som normalt skal følge søknaden, og som skal ligge til grunn for godkjenningsmyndighetens vurdering.

Da tjenesteloven kun vil regulere private skoler og barnehager uten offentlig støtte, vil departementet vurdere nærmere i hvilken grad det er nødvendig å regulere denne godkjenningsordningen nærmere. Generelt er imidlertid godkjenning av skoler og barnehager relativt omfattende, og departementet foreslår på denne bakgrunn at saksbehandlingsfristen settes til fire måneder for godkjenning av skoler og barnehager, se forslag til nytt sjette ledd i forskriften § 6.

Når det gjelder tidspunktet fristen starter å løpe, er dette beskrevet i tjenesteloven § 11 første ledd som den dagen da nødvendig dokumentasjon har kommet inn til ansvarlig myndighet. Nødvendig dokumentasjon i saker om godkjenning av barnehager og skoler vil for eksempel være opplysninger som nevnt i veilederen.

4.5 Virkningen av fristoversittelse – ingen automatisk innvilgelse

4.5.1 Forskrift om skadedyrbekjempelse

Forskriften skal sikre at det ved skadedyrbekjempelse blir benyttet midler og metoder som motvirker at skadedyr overfører smittsomme sykdommer eller blir årsak til sykdommer eller andre helseproblemer hos mennesker. Forskriften skal videre sikre at skadedyrbekjempelse blir foretatt av personer som kan utføre den fagmessig korrekt og effektivt, og påse at det ikke oppstår helse- eller miljøskade. Både folkehelsehensyn og miljøhensyn begrunner således unntak fra tjenestelovens hovedregel om automatisk innvilgelse ved en evt. overskridelse av saksbehandlingsfristen. Det er derfor nødvendig å ta inn en bestemmelse om at godkjenning ikke innvilges automatisk ved forsinket saksbehandling.

Etter departementets syn er det av folkehelse- og miljøhensyn ikke forsvarlig at godkjenning som skadedyrbekjemper blir ansett som innvilget hvis saksbehandlingsfristen oversittes. Det foreslås derfor at tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, ikke skal gjelde for godkjenning som skadedyrbekjemper, se forslag til nytt femte ledd i skadedyrforskriften § 4-1.

4.5.2 Forskrift om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet mv.

Det vises til redegjørelse for formålet med forskriften og kravet til godkjenning av lokaler i punkt 4.2 ovenfor. Etter departementets syn er det av smittevern hensyn ikke forsvarlig at lokaler som benyttes til tatoverings- og hulltakingsvirksomhet blir ansett som godkjent hvis saksbehandlingsfristen oversittes. Det foreslås derfor at tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, ikke skal gjelde for godkjenning av lokaler som skal benyttes til slik virksomhet, se forslag til nytt femte ledd i forskriften § 5.

4.5.3 Forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv.

Det vises til redegjørelse for formålet med forskriften og kravet til godkjenning av virksomheter i punkt 4.3 ovenfor. Da tjenesteloven kun vil regulere private skoler og barnehager uten offentlig støtte, vil departementet vurdere nærmere i hvilken grad det er nødvendig å regulere denne godkjenningsordningen nærmere. Forskriften fungerer (sammen med opplæringsloven kapittel 9a) som barnas arbeidsmiljølov og godkjenningsordningen er et sentralt virkemiddel for å sikre barns arbeidsmiljø. Det er uheldig ut fra helsemessige hensyn om godkjenning blir gitt uten tilstrekkelig vurdering. Det foreslås derfor at tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, ikke skal gjelde for godkjenning av lokaler som skal benyttes til slik virksomhet, se forslag til nytt sjette ledd i forskriften § 6.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslag til forskriftsendringer antas ikke å medføre noen økonomiske eller administrative konsekvenser. Bortsett fra fastsettelse av saksbehandlingsfrister, innebærer forskriftsendringene ingen endringer i gjeldende rett. De foreslåtte saksbehandlingsfristene antas å være i tråd med dagens reelle behandlingstid.

6. Høringsfrist

Høringsfristen er 14. desember 2009.

Dette innebærer en høringsfrist på seks uker som er minimumsfristen ved alminnelig høring. En slik kort frist er i dette tilfellet nødvendig for å få fastsatt forskriftsendringene samtidig med ikrafttreddelsen av tjenesteloven 28. desember 2009. Fristen anses imidlertid å være forsvarlig sett i forhold til høringsforslagets innhold.

Forslag til lov om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v.

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1-11 Saksbehandlingsregler

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for bevillinger og andre tillatelser i loven *her*. *For søknad om bevilling eller andre tillatelser etter denne loven som faller inn under tjenesteloven, skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum være fire måneder. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for bevillinger eller andre tillatelser etter loven her.* Saksbehandlingsreglene kan fravike reglene i forvaltningsloven.

Forslag til forskrift om endring av forskrift 8. juni 2005 nr. 538 om omsetning av alkoholholdig drikk mv.

(Fastsatt xx.xx.2009 av Helse- og omsorgsdepartementet med hjemmel i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. § 1-11. Jf. EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF).)

I

I forskrift 8. juni 2005 nr. 538 om omsetning av alkoholholdig drikk mv. gjøres følgende endringer:

Ny § 1-2 skal lyde:

For søknad om bevilling eller andre tillatelser etter alkoholloven som faller inn under tjenesteloven, skal saksbehandlingsfrist om nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum være fire måneder.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for bevillinger eller andre tillatelser etter alkoholloven.

II

Endringene trer i kraft 28. desember 2009.

Forslag til forskrift om endring av forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse

(Fastsatt xx.xx.2009 av Helse- og omsorgsdepartementet, med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a-4. Jf. EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF).)

I

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse gjøres følgende endringer:

§ 4-1 nytt femte ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning som skadedyrbekjemper skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være 30 dager. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning av skadedyrbekjempere.

II

Endringene trer i kraft 28. desember 2009.

Forskrift om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet mv.

(Fastsatt xx.xx.2009 av Helse- og omsorgsdepartementet, med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a-4. Jf. EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF).)

I

I forskrift 6. mai 1998 nr. 581 om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet mv. gjøres følgende endringer:

§ 5 nytt femte ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning av lokaler som skal benyttes til tatoverings- og hulltakingsvirksomhet skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være tre måneder. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning av slike lokaler.

II

Endringene trer i kraft 28. desember 2009.

Forslag til forskrift om endring av forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv.

(Fastsatt xx.xx.2009 av Helse- og omsorgsdepartementet, med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a-4. Jf. EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF).)

I

I forskrift 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i barnehager og skoler mv. gjøres følgende endringer:

Ny § 6 sjette ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning av private virksomheter uten offentlig støtte som omfattes av forskriften, skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være fire måneder. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning etter denne forskrift.

Sjette ledd blir nytt syvende ledd.

II

Endringene trer i kraft 28. desember 2009.